

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Šimonovej a členov senátu JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Pavla Polku v trestnej veci vyžiadanej osoby **K. V.** v konaní o návrhu prokurátorky Krajskej prokuratúry Košice na vzatie vyžiadanej osoby do predbežnej väzby prejednal na neverejnom zasadnutí konanom dňa 6. augusta 2014 sťažnosť podanú vyžiadanou osobou K. V. proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 6 Ntc 17/2014, zo 17. júla 2014, a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť vyžiadanej osoby **K. V. sa z a m i e t a**, pretože nie je dôvodná.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Košiciach uznesením sp. zn. 6 Ntc 17/2014, zo 17. júla 2014 podľa § 15 ods. 2 zákona č. 154/2010 Z.z. o Európskom zatýkacom rozkaze (ďalej len zákon o EZR) rozhodol tak, že vyžiadanú osobu **K. V.** zobral do predbežnej väzby s tým, že väzba sa začína 16. júla 2014 o 07.00 hod. a bude vykonávaná v Ústave na výkon väzby v Košiciach.

Z odôvodnenia uznesenia súdu prvého stupňa vyplýva, že dňa 17. júla 2014 o 08.25 hod. bol krajskému súdu predložený návrh prokurátorky Krajskej prokuratúry v Košiciach na vzatie slovenského štátneho občana **K. V.** do predbežnej väzby podľa § 13 ods. 2 zákona o EZR v podstate na tom podklade, že bol na neho vydaný európsky zatýkací rozkaz Obecným súdom Gödöllő, Maďarsko, na účely trestného stíhania pre skutok právne posúdený ako trestný čin ozbrojenej lúpeže podľa § 365 maďarského trestného

zákona, za ktorý možno v štáte pôvodu uložiť trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby 10 rokov a ktorý justičný orgán štátu pôvodu v časti e/ I. formulára o európskom zatýkacom rozkaze priradil k jednej z 32 kategórií trestných činov uvedených v § 4 ods. 4 zákona o EZR. Zároveň súd prvého stupňa konštatoval, že konanie popísané v skutku je trestným činom aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky. K argumentácii vyžiadanej osoby K. V., že sa neskryval, bol doma a nebol predvolaný na úkony orgánov činných v trestnom konaní do Maďarska, súd prvého stupňa poukázal na skutočnosť, že dôvodmi väzby podľa všeobecného predpisu o trestnom konaní nie je viazaný, preto vzatie vyžiadanej osoby do predbežnej väzby nebolo potrebné odôvodniť obavou z úteku alebo skrývania sa.

Zo zápisnice o výsluchu vyžiadanej osoby vyhotovenej Krajským súdom v Košiciach dňa 17. júla 2014 vyplýva, že po vyhlásení uznesenia o vzatí vyžiadanej osoby K. V. do predbežnej väzby, jeho odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku, prokurátorka prehlásila, že sa vzdáva práva podať opravný prostriedok. Vyžiadaná osoba K. V. prehlásil, že sťažnosť podáva.

Vyžiadaná osoba K. V. odôvodnil sťažnosť prostredníctvom obhajkyne najmä tým, že nebol zabezpečený originál zatýkacieho rozkazu, zo skutku nevyplýva podiel, akým sa mal zúčastniť na predmetnom konaní, súd prvého stupňa nevzal do úvahy skutočnosti, že má stále bydlisko, pracuje, nebol najmenej 30 rokov trestne stíhaný, súd tiež neskúmal, či bol predvolaný maďarským orgánom a či nie je možné predbežnú väzbu nahradiť. Z týchto dôvodov žiadal rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach zrušiť a prepustiť ho na slobodu.

Prokurátor Krajskej prokuratúry Košice sa k sťažnosti nevyjadril.

Podľa § 192 ods. 1 Tr. por. pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Najvyšší súd, ako nadriadený orgán, v súlade s ustanovením § 192 ods. 1 Tr. por., v ktorom je vyjadrený obmedzený revízny princíp, po tom, ako nezamietol sťažnosť z dôvodov § 193 ods. 1 písm. a/ alebo b/, na základe sťažnosti preskúmal napadnuté výroky uznesenia, a to zo všetkých hľadísk, bez ohľadu na to, či tieto hľadiská sú alebo nie sú

v sťažnosti uvedené, a jednak správnosť postupu konania, ktoré napadnutým výrokom predchádzalo, a to z hľadiska všetkých chýb, ktoré by mohli spôsobiť nesprávnosť napadnutých výrokov uznesenia. Pri plnení revízieho princípu preveril z právnej stránky, či v celom konaní, v priebehu ktorého sa vytvárali podklady pre napadnuté uznesenie, nedošlo k porušeniu Trestného zákona, Trestného poriadku alebo iných mimotrestných právnych noriem, ktoré sú súčasťou právneho poriadku, lebo právo nemôže byť založené na neprávne.

Sťažnosť proti uzneseniu je prípustná v súlade s ustanoveniami § 18 ods. 1, veta druhá zákona o EZR, § 185 ods. 1, ods. 2 Tr. por., bola podaná oprávnenou osobou v zmysle § 186 ods. 1 Tr. por. a v lehote stanovenej § 187 ods. 1 Tr. por.

Najvyšší súd dospel k záveru, že sťažnosť vyžiadanej osoby K. V. nie je dôvodná.

Z formulára A (záznam zo Schengenského informačného systému II) nachádzajúceho sa v predložennom súdnom spise vyplýva, že Obecný súd Gödöllő, Maďarsko, pod číslom Bny.44/2014 dňa 11. júna 2014, vydal na K. V. európsky zatýkací rozkaz (Krajskej prokuratúre Košice bola zaslaná fotokópia v maďarskom jazyku), predmetom ktorého je vydanie K. V. na trestné stíhanie na územie Maďarska pre trestný čin organizovanej alebo ozbrojenej lúpeže v zmysle Maďarského trestného zákona. Z listiny vyplýva, že vyžiadaná osoba K. V. je trestne stíhaný pre trestný čin organizovanej alebo ozbrojenej lúpeže podľa § 365 Maďarského trestného zákona, pričom skutku sa mal dopustiť dňa 7. decembra 2013 v dome spolupáchateľa R. J. B., spôsobom, ktorý je popísaný v EZR a poškodenými má byť päť prostitútok.

Súčasťou spisu je zápisnica o zadržaní osoby zo 16. júla 2014, z ktorej vyplýva, že v tento deň bola zadržaná vyžiadaná osoba K. V. o 07.00 hod., pričom bol riadne oboznámený s dôvodmi zadržania a súčasťou spisu je aj zápisnica o výsluchu vyžiadanej osoby K. V. zo 17. júla 2014.

Vyžiadaná osoba K. V. pri výsluchu pred sudcom uviedol, že nevedel o svojom trestnom stíhaní v Maďarsku, inak by sa hlásil. Býva v H. a pracuje u svojho brata vo firme C., J. X..

Splnomocnená obhajkyňa vyžiadanej osoby uviedla, že krajský prokurátor svoj návrh ničím nepodložil, u vyžiadanej osoby nie sú dané dôvody vzatia do väzby. Zároveň Maďarsko nepredložilo dôkaz, že vyžiadaná osoba K. V. bol predvolaný na políciu, ani že sa mal dopustiť predmetného skutku.

Podľa § 15 ods. 1 zákona o EZR účelom predbežnej väzby je zabezpečiť prítomnosť zadržanej osoby na území Slovenskej republiky tak, aby nedošlo k zmareniu účelu konania o európskom zatýkacom rozkaze, pokiaľ orgán štátu pôvodu, ktorý má záujem na jej vydaní, nepredloží originál európskeho zatýkacieho rozkazu s prekladom do štátneho jazyka, ak sa preklad vyžaduje.

Podľa § 15 ods. 2 zákona o EZR sudca krajského súdu je povinný do 48 hodín od prevzatia zadržanej osoby a od doručenia návrhu prokurátora na vzatie do predbežnej väzby túto osobu vypočúť a rozhodnúť o jej vzatí do predbežnej väzby alebo ju prepustiť na slobodu. Dôvodmi väzby podľa všeobecného predpisu o trestnom konaní nie je pritom viazaný. Ak sudca rozhodne, že sa zadržaná osoba ponecháva na slobode, súčasne môže rozhodnúť o uložení primeraných opatrení alebo obmedzení na zabránenie, aby nedošlo k zmareniu účelu tohto konania podľa všeobecného predpisu o trestnom konaní, ktorý sa použije primerane. Ak v čase rozhodovania o predbežnej väzbe nie je k dispozícii európsky zatýkací rozkaz, sudca krajského súdu rozhoduje na návrh prokurátora, ku ktorému je pripojený záznam podľa § 3 písm. l/.

Podľa § 15 ods. 3 zákona o EZR na konanie podľa odseku 1 je príslušný krajský súd, ktorému prokurátor príslušný podľa § 11 predložil návrh na rozhodnutie o predbežnej väzbe.

Z predloženého súdneho spisu nadriadený súd zistil, že sudca krajského súdu rozhodol o návrhu prokurátorky na vzatie K. V. do predbežnej väzby v rámci lehôt stanovených zákonom, vyžiadaná osoba bola vypočutá, mala ustanoveného obhajcu a bola riadne oboznámená s dôvodmi zadržania.

Nadriadený súd zistil, že konanie, ktoré predchádzalo napadnutému uzneseniu, bolo vykonané prvostupňovým súdom v súlade s príslušnými zákonnými ustanoveniami. Rozhodnutiu súdu prvého stupňa nemožno vytknúť žiadnu chybu či nedostatok, pričom

odôvodnenie rozhodnutia učinil prvostupňový súd zodpovedajúcim spôsobom, dostatočne a presvedčivo. V súlade so zákonom rozhodol o vzatí vyžiadanej osoby do predbežnej väzby, pretože v posudzovanom prípade boli na uvedený postup splnené zákonné podmienky uvedené v § 15 ods. 1, ods. 2, ods. 3 zákona o EZR, pričom dôvodmi väzby podľa všeobecného predpisu o trestnom konaní nebol viazaný.

Európsky zatýkací rozkaz bol vydaný na účely trestného stíhania pre skutok, ktorý je podľa právneho poriadku Slovenskej republiky a právneho poriadku Maďarska, trestným činom.

Dôvody napadnutého uznesenia vo vzťahu k vyžiadanej osobe K. V. sú zrozumiteľné a dostatočne logické, vychádzajúce zo skutkových okolností prípadu a relevantných právnych noriem. Nadriadený súd pripomína, že v dvojinštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdov tvoria jednotu a pri existencii vysoko kvalifikovaného rozhodnutia súdu prvého stupňa nadriadenému súdu dáva možnosť len v podrobnostiach poukázať na dôvody, na ktorých súd prvého stupňa založil svoje rozhodnutie.

Najvyšší súd na doplnenie dodáva, že krajský súd správne aplikoval ustanovenie zákona o EZR a v zmysle jeho § 1 ods. 2 z hľadiska konania a rozhodnutia o predmetnej otázke – predbežnej väzbe.

Európsky zatýkací rozkaz je v zmysle zákona o EZR založený na zásade vzájomného uznávania rozhodnutí medzi štátmi Európskej únie. Je to vyjadrenie určitej dôvery justičným orgánom členského štátu, že rozhodnutie orgánu iného členského štátu je vecne správne.

Z ustanovenia článku 5 ods. 1 písm. c/, písm. f/ Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a § 15 ods. 1 zák. o EZR vyplýva, že inštitút predbežnej väzby v konaní o európskom zatýkacom rozkaze má iný charakter, než väzba v rozsahu jej úpravy v štvrtej hlave prvej časti prvého až tretieho dielu Trestného poriadku (§ 71 - § 87 Tr. por.). To platí nie len o dôvodoch tejto väzby (§ 71 Tr. por.), ale aj o rozhodovaní o väzbe (§ 72, najmä ods. 2 Tr. por.). Napriek tomu, že aj predbežná väzba je prostriedkom na zabezpečenie účasti osoby obvinenej v konaní – v tomto konaní jej dôvody nie sú vymedzené tak striktné ako v ustanovení § 71 Tr. por.

Osoba v konaní o predbežnej väzbe, vydávacej väzbe a o prípustnosti vydania do cudziny nemá postavenie obvineného. Účelom konania o vydanie do cudziny nie sú preto otázky viny alebo neviny, ale len otázka, či sú splnené zákonné predpoklady na vzatie osoby do predbežnej väzby, vydávacej väzby a či je prípustné jej vydanie ako vyžiadanej osoby. V takom konaní sa neskúma otázka prezumpcie neviny, trestnosť činu a ani právo na obhajobu v rozsahu, ktorý je v konaní pred trestným súdom Slovenskej republiky obvinenej osobe ústavne zaručený.

Nie je teda potrebné na základe doteraz zistených konkrétnych skutočností konštatovať obavu z úteku, ovplyvňovanie dokazovania alebo páchania trestnej činnosti v zmysle § 71 ods. 1 písm. a/, písm. b/ alebo písm. c/ Tr. por. Súd taktiež nepreskúmava dôvodnosť podozrenia zo spáchania skutku, pre ktorý je osoba vyžiadaná, a správnosť právnej kvalifikácie tohto činu z hľadiska práva štátu pôvodu (z hľadiska právneho poriadku Slovenskej republiky naposledy uvedenú otázku skúma až pri rozhodovaní o výkone európskeho zatýkacieho rozkazu podľa § 22 ods. 3 – 5, a to v súvislostiach použitia § 23 zák. o EZR).

Absencia originálu európskeho zatýkacieho rozkazu nie je dôvodom na vyslovenie porušenia zákona. Účelom predbežnej väzby je zabezpečiť prítomnosť vyžiadanej osoby práve do doby, kým príslušný štát pôvodu nepredloží originál európskeho zatýkacieho rozkazu spolu s prekladom.

K argumentácií vyžiadanej osoby o možnosti nahradenia predbežnej väzby považuje nadriadený súd za potrebné uviesť, že ponechanie vyžiadanej osoby na slobode aj za prípadného stanovenia podmienok nie je právom vyžiadanej osoby, ale možnosťou, ktorú zákon o EZR ponecháva na úvahe súdu.

Nadriadený súd podrobil napadnuté uznesenie a konanie, ktoré mu predchádzalo, prieskumu v zmysle sťažnostných námietok. Podľa jeho výsledkov, neboli zistené nadriadeným súdom také pochybenia pri aplikácii práva hmotného a procesného, ktoré by odôvodňovali zmenu alebo zrušenie napadnutého uznesenia.

Z hore uvedených dôvodov najvyšší súd sťažnosť vyžiadanej osoby K. V. podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. zamietol, pretože nie je dôvodná.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 6. augusta 2014

JUDr. Gabriela Š i m o n o v á, v. r.
predsedníčka senátu

Vyhotovil: JUDr. Pavol Polka

Za správnosť vyhotovenia: Gabriela Protušová